

РЕШЕНИЕ

№ 7501

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11035** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 10, ал. 6 от ЗСПД. Образувано по жалба на Р. Т. Х., гражданка на С. с предоставен хуманитарен статут, лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Р. М., чрез адвокат С. М. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/7257/23.10.2024г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е постановен отказ по заявление на Р. Т. Х. за отпускане на еднократна помощ за ученици по чл.10а, ал.1 от ЗСПД. С жалбата се иска оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна, защото противоречи на материалния закон. Навежда се съображения, че макар чл. 3, т. 5 от ЗСПД да съдържа ограничение, отнасящо се за семейства на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната и изисква международен договор, по който Република България да е страна, същото е в противоречие с нормите на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), който се явява специален по отношение на ЗСПД и урежда правата и задълженията на лицата, получили временна закрила. Оспорващата се позовава на разпоредбата на чл. 39, ал.1, т. 4 от ЗУБ. Тази национална разпоредба кореспондира на чл. 13, т. 2 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 година относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица (Директива за временна закрила), където се казва, че държавите – членки създават разпоредби за предоставяне на помощи от „Социални грижи“ на лицата, ползващи се с временна закрила. Не на последно място се обръща внимание на Конвенцията на

ООН за правата на детето (ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на В. от 11.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г.), която предвижда, че държавите – страни по Конвенцията зачитат и осигуряват правата, предвидени в нея, на всяко дете в пределите на своята юрисдикция без каквато и да е дискриминация, независимо от расата, етническия или социалния произход, имущественото състояние, инвалидност, рождение или друг статут на детето или на неговите родители или законни настойници.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Ж., който я поддържа и моли да се уважи.

Ответникът - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител. Представя писмено становище, в което оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Сочи, че мотивите за отказ не касаят правото на чужденци да получат социални помощи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

Административното производство е образувано във връзка с подадено Заявление -декларация на 18.10.2024 г. от оспорващата за отпускане на помощ за ученици, записани в първи, втори, трети и четвърти клас по чл. 10а от ЗСПД. В заявлението е посочено, че Р. Т. Х. е омъжена, с едно дете – Р. Р. М. и към него са приложени Удостоверение изх. № УВВ-30-796 от 05.09.2023 г., издадено от директора на 59 Обединено училище „В. Л.“, относно записването на детето като ученик за учебната 2024/2025 г.

Р. Т. Х. е гражданка на С., притежаваща регистрационна карта на чужденец №[ЕИК], валидна до 26.09.2026 г. /лист 17 от делото/, с която ѝ е предоставена временна закрила по реда на ЗУБ.

В графа „Мотиви при отказ“ на заявлението – декларация, подадено от оспорващата, е записано, че „заявлението не е подадено в регламентирания срок и е налице друго подадено заявление- декларация за отпускане на еднократна помощ за ученици“.

Със Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/7257/23.10.2024г. на Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С. е отказал отпускането на еднократна помощ за ученици, записани в първи, втори, трети и четвърти клас, тъй като е налице друго подадено заявление- декларация за отпускане на еднократна помощ за ученици и заявлението не е подадено в регламентирания срок. Административният акт е връчен на адресата му на 28.10.2024 г.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка документи.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 71-ви състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена на 04.11.2024 г. в АССГ от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършване на проверката по чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, съдът констатира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., в предвидената писмена форма и при спазване на задълженията за мотивиране по чл. 10, ал. 5 от ЗСПД и чл. 59, ал.2 от АПК, поради което не страда от пороци, влечащи нейната нищожност. В производството не са допуснати и съществени процесуални нарушения, които да

опорочават акта до степен, налагаща неговата отмяна.

Обжалваната заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съобразно чл. 10а от ЗСПД на семействата, чиито деца са записани в първи клас или са записани или продължават обучението си, във втори, трети и четвърти клас на училище, се отпуска еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година, когато децата живеят постоянно в страната и не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. Помощта по ал. 1 се отпуска независимо от дохода на семейството. Условието за получаване на процесната финансова помощ са именно детето да постъпи в училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние, да продължи обучението си и през втория учебен срок до завършване съответно на първи, втори, трети и четвърти клас и да не допуска в рамките на един месец от учебната година отсъствия от 5 учебни часа, за които няма уважителни причини – арг. чл. 10а, ал. 7 от ЗСПД.

Молбата-декларация по ал. 1 се подава след записване на детето в първи, втори, трети и четвърти клас, но не по-късно от 15 октомври на текущата учебна година, с изключение на случаите, когато поради здравословни причини, установени с протокол на ЛКК, детето не може да започне училище, но не повече от 6 месеца от започване на съответната учебна година, по арг. от чл. 31, ал. 4 на ППЗСПД.

В случая, видно от приложената към административната преписка молба-декларация, последната е подадена до дирекция "Социално подпомагане" С. по електронна поща на 18.10.2024 г. Следователно жалбоподателката действително е пропуснала срокът, в който да подаде молбата-декларация за отпускане на семейната помощ за деца от първи до четвърти клас. Законоустановеният срок, в който трябва да се подаде процесната молба изтича на 15.10.2024 г., който е ден вторник- присъствен. Както вече беше посочено молбата-декларация е подадена на 18.10.2024 г. Настоящият съдебен състав при Административен съд – София- град намира, че правилно административният орган е отказал отпускането на семейната помощ за дете.

Не са представени доказателства от жалбоподателката да попада в изключението, регламентирано в разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ППЗСПД.

Неотнормирани с оглед релевирания правен спор са наведените в жалбата възражения, поради което и съдът не ги обсъжда.

По изложените съображения, се налага извод за неоснователност на жалбата, а оспорената заповед като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

Предвид изхода на спора, съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника се дължат разноските, направени в производството. Същевременно същият, в хода на съдебното производство, не е бил представляван от юрисконсулт, поради което не следва да се присъждат разноски.

На основание чл. 10, ал. 6 във връзка с ал. 5 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД), настоящото съдебно решение, свързано с обжалване на отказ за отпускане на семейна помощ за дете, е окончателно.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 6 от ЗСПД, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Т. Х., гражданка на С. с предоставен хуманитарен статут, лично и като законен представител на малолетното си дете Р. Р. М., чрез адвокат С. М.

срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/7257/23.10.2024г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е постановен отказ по заявление на Р. Т. Х. за отпускане на еднократна помощ за ученици по чл.10а, ал.1 от ЗСПД
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на осн. Чл.10 ал.6 ЗСПД.

Съдия: